

Ναυπακτ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.) Τσακων. (Βάτικ. Χαβουτσ.): *Μὴ φέρον' τι γυρ'βουλιάς, κὶ σὰς ἔρθῃ σκουτούρα Σπάρτ.* Τὸν τσάμ'κου θέλ' γυρ'βουλιάς (τοῦ τσάμ'κου=ὁ τσάμικος χορὸς) Φθιώτ. Θὰ φέρουμι καμινὰ γυρ'βουλιά; (θὰ χορέψουμε κα-θόλου;) Κολάκ. Πάμι 'ς τοῦ χουρὸ, νὰ φέρουμι' καμινὰ γυρ'βουλιά Φθιώτ. Φωκ. Σήκ' νὰ φέρουμι νὰ γυρ'βουλιά (νὰ χορέψουμε) Γραν. Κάμι νὰ γυρ'βουλιά νὰ ἰδοῦ τὴ φουστα-νέλα σ' αὐτόθ. "Εκανι μιὰ γυρ'βουλιά κ' ἔπισι κάτω Βα-θύρρ. Τὸν ἤφερα μιὰ γυροβουλιά, ποὺ τοῦ 'ρθι οὐ 'ρανὸς σφουντύλ' Ζαχόρ. Γεροβολέα φέγκα νι (τοῦ ἔκανα μίαν περι-στροφὴν γύρω ἀπὸ τὸ ἴδιο τοῦ τὸ σῶμα Χαβουτσ. Αὐτάνα (τὰ ἄλογα) γυρίζ'νι γυρ'βουλιάς ἀπάν' 'ς τοῦ σ'τάρ' Αἰτωλ. γ) Πορεία μὲ ἐλικοειδεῖς στροφὰς Στε-ρελλ. (Αἰτωλ.) δ) Εἶδος χοροῦ Θεσσ. (Καρδίτσ.) Συνών. *π η δ η χ τ ὁ ς, τ σ ά μ ι κ ο ς.* 2) Εἰς τὴν γλῶσσαν τῶν ἀλιέων, κυκλοτερὲς χῶρος, περιπεφραγμένος διὰ καλάμων, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει πρὸς ἀπόκλεισιν καὶ ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων εἰς τὰ ἰχθυοτροφεῖα "Ηπ. (Πρέβ. κ.ά.) Στερελλ. (Μεσολόγγ.)—Α. Τραυλαντ., "Εξαδέλφ., 37: "Σοδεύει ἡ γυρο-βολιά Μεσολόγγ. "Εφαγεν ἕναν κόρακα, σὰν νὰ 'ρχόνταν ἀπὸ κλείσιμο γυροβολιάς Α. Τραυλαντ., ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6. 3) "Ο φράκτης, τὸ περίφραγμα Θράκ. (Αἰν.) — Α. Βαλαωρ., "Εργα 2, 223: Ποίημα.

"Οπου ἀπαντήσῃ ριζιμὸ κὶ ὅπου εὖρη χαραμάδα,
γενειάζει ἐκεῖ βαθιά, βαθιά κ' ὑφαίνει τὸν πλοκὸ του,
ἀδιάβατη γυροβολιά...

Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 4) "Επιρρηματικ., περίξ, κύκλω Θεσσ. (Δομοκ. Κακοπλεύρ. "Οξύν.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Λεβάδ. Μύτικ. Σπάρτ. Φθιώτ. Φωκ.): *Κάτσι μέσα 'ς τὴ μέσ' κὶ τὰ γίδια μαζεῦ'καν γυρ'βουλιά (κάτσι = ἐκάθησε) Φθιώτ. Εἶνι ἰσάδ' κὶ γυρ'βου-λιά β'νὰ Κακοπλεύρ. Οὐλ' γυρ'βουλιά κὶ αὐτὸς 'ς τ' μέση Δομοκ. Γλέπ'ς τὰ χουρτάρια πατ'μένα γυρ'βουλιά Αἰτωλ. Τήρα 'κεῖ γυρ'βουλιά ποὺ 'ν' ἀρπασμένα τὰ πουρνάρια (ἀρπασμένα = καψαλισμένα) αὐτόθ. Τὰ ρίνουμε γυροβολιά τὰ δεμάτια 'ς τ' ἁλώνι Καλάβρυτ. "Δὼ γυρ'βουλιά εἶνι κάνας ὄφ'ς; Αἰτωλ. Τοῦ σαγάτ'ς ἦταν γυρου-βουλιά κιντημένον (σαγάτσι = γυναικεῖος ἐπενδύτης) Λε-βάδ. Γυρ'βουλιά πῆρ' ἡ φοντιὰ κὶ μ' ἔκαν' "Οξύν. || Φρ. "Ρχόμι γυρ'βουλιά (σκοπεύω) Αἰτωλ. "Ρχέτι γυρ'βουλιά οὐ πατέρας μ' νὰ 'γουράσ' ἕνα μπλάρ' αὐτόθ. β) Περι-στροφικῶς, στροφηδὸν "Ηπ. ("Αρτ. κ.ά.) Θεσσ. ("Αἰβάν. κ.ά.) Μακεδ. (Φλόρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) Τσακων. (Μέλαν.) — Λεξ. Αἰν. Δημητρ.: "Η μυῖ-γα πιτάει γυροβουλιά τοῦ κρασι Αἰτωλ. "Η ἀλ'ποῦ ἔφαχνι γυροβουλιά τοῦ κάστρου Εὐρυταν. || Φρ. Τὸν φέρ' γυρου-βουλιά μιὰ θέρη (τὸν περιτριγυρίζει ἡ ἐλονοσία) "Αἰβάν. Ν' ἐδεῖτδε κυροβολία τὸ κακίδι (τὸ ἔδесе περιστροφικῶς τὸ καπίστρι) Μέλαν. γ) Περίπου, ὡς ἔγγιστα Στερελλ. ("Αρτοτ.): *Κτίστηκε (ἡ ἐκκλησία) γυρ'βουλιά 'ς τὰ σαράντα.* "Η λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γυροβουλιά (τμήμα τῆς λίμνης "Ιωαννίνων) "Ηπ. ("Ιωάνν.) Γεροβολιά (ὄνομα ὄρ-μου παρὰ τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου Βουθρωτοῦ) "Ηπ.*

γυροβολιάζω Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Θῆβ.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389—Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ. γυροβουλιάζου Θεσσ. ("Αἰβάν.) Στερελλ. (Εὐ-ρυταν. Καρπεν.) γυρ'βολιάζω Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., 142 γυρ'βουλιάζου Θεσσ. (Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ.

Φωκ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ά.*

1) Περιφέρομαι, στρέφομαι περίξ τινὸς Θεσσ. ("Αἰβάν. Βαθύρρ. Κακοπλεύρ. Καλαμπάκ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Πελοπν. (Γορτυν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Εὐρυταν. Θῆβ. Καρπεν. Κολάκ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ. κ.ά.) — Σ. Γρανίτσ. εἰς "Ημερολ. Σκόκου 25, 389 — Λεξ. Αἰν.: *Τί γυρ'βουλιάζ'ς 'ς τοῦ σπίτι μ';* Γραν. *Τί θές, λιβέντη μ';* Γιατί μὴ γυροβουλιά'ης; Καρπεν. *Τοῦ γυρ'βου-λιάζ' αὐτὸς τοῦ κουρίτσ' Φθιώτ. Τί μὴ γυρ'βουλιάζ' ἔτσι;* (διατί μὲ περιτριγυρίζεις κατ' αὐτὸ τὸν τρόπον;) "Αἰβάν. Θὰ σὶ γυρ'βουλιάσου (= θὰ σὲ περικυκλώσω) "Υπάτ. || Ποίημα.

Σουράει κατ' ἀνάσραχα ξερβιά, δεξιά του κράζει,
γυροβολιάζου τ' ἄτι τον, κρυφὰ τοὺς κουβεντιάζει

Σ. Γρανίτσ., ἐνθ' ἄν. β) Πλησιάζω, προσεγγίζω Γ. "Αθάν., Πράσιν. καπέλ., ἐνθ' ἄν.: *Τὰ σαράντα γυρ'βολιάζεις.* 2) Πε-ριφέρω τινὰ εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον Στερελλ. (Γραν.) *Σκάρ'σι τὰ γίδια παρατέρα, τί τὰ γυρ'βουλιάζ'ς ἰδῶ;* (σκάρ'σι=με-τάφερε, ἀπομάκρυνε). 3) "Επιπάσσω διὰ σακχάρους παρα-σκευαζόμενον γλύκυσμα Στερελλ. (Καρπεν.): *Γυρ'βόλιασ'* του τοῦ γλυκοῦ ἀπουπάνου μὴ ζάχαρ' νὰ γέν' καλό. 4) "Επὶ παλαιστών, περιστρέφων τινὰ τινάσσω αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους Λεξ. Πρω. Δημητρ. 5) Χορεύω κυκλίους χοροὺς Θεσσ. (Κακοπλεύρ.): *Πᾶρ' τοῦ τραγούδ'.* Θὰ τοῦ γυρ'βουλιάσου ἰδῶ λῆον. 6) "Εχω κατὰ νοῦν, σκέπτομαι Στερελλ. (Φθιώτ.): *Γυρ'βουλιάζου νὰ πάου ταχιά δακάτ'.*

γυροβόλιασμα τό, ἐνιαχ. γυροβόλιασμα Θεσσ. ("Αἰ-βάν. Καλαμπάκ.) γυρ'βόλιασμα Θεσσ. (Κακοπλεύρ. Φω-τειν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. "Υπάτ. Φθιώτ. Φωκ.)

"Εκ τοῦ ρ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ά ζ ω.*

Τὸ κύκλωμα, τὸ περιτριγύρισμα ἐνθ' ἄν. Πβ. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι, γ υ ρ ο β ὀ λ ι ά.*

γυροβολίδι τό, Στερελλ. (Μεσολόγγ.) — Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 38 Καημοὶ λιμνοθάλ. 31 — Λεξ. Βλαστ. 310 Δημητρ. γυροβουλίδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.)

"Υποκορ. τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

Μικρὸν *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 6, περιφερικὸν φράγμα τῶν ἰχθυο-τροφείων ἐκ καλάμων διὰ τοῦ ὁποῖου ἐμποδίζεται ἡ ἐξοδος τῶν ἰχθύων ἐνθ' ἄν.: *Γυροβολίδι ἀποκολωτὸ (τὸ περικλει-σμένον ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς) Στερελλ. (Μεσολόγγ.) || Φρ. Θὰ μπάσουμε τὸ γυροβολίδι (θὰ περιορίσωμεν τὸν χῶ-ρον τοῦ γυροβολιδίου μετατοπίζοντες πρὸς τὰ ἔσω τὴν μίαν πλευράν τοῦ πλέγματος πρὸς εὐκολωτέραν ἀλίευσιν τῶν ἰχθύων) Μεσολόγγ. || Ποίημα.*

*Γυρῶντας ἀπ' τὸ καρπερὸ γυροβολίδι
τὴν ξάνοιγε σὰν πειρασμὸ καὶ σὰν εἰκόνα*
Κ. Παλαμ., "Ασάλ. Ζωή², 238.

γυροβολιὸ τό, ἐνιαχ. γυρ'βουλιὸ Στερελλ. (Βαρετάδ. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.)

"Εκ τοῦ οὗς. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι.*

1) Τμήμα γῆς ἐξέχον, θεώμενον κύκλω ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι* 4. 2) "Επιρρηματικ., γύρωθεν, κυκλικῶς ἐνθ' ἄν. Συνών. *γ υ ρ ο β ὀ λ ι ά* 4.

γυροβόλι τό, ἐνιαχ. γυροβόλι Κεφαλλ.

"Εκ τῶν οὗς. *γ ὁ ρ ο ς* καὶ *β ὀ λ ι ά*.

